

въ толка бѣра отъ размышленіа противны едны на дрѣры, ты не знаешъ, цю да сторишь: не знаешъ ли цю да сторишь? азъ да ти кажъ, нъ най-напредъ искамы да знажъ съ кого хоратѣвамъ. Единъ боленъ, който бѣдствѣва да умре, ако, кога или го стискатъ, или го бодятъ, показва, че сѣ осѣща, ꙗ него има тогасъ още надѣжда за животъ, и лѣкаръ-тъ сѣ трѣди, колко може, да го отгърве: ако ли сѣ не осѣща никакъ, тогасъ болніатъ е отчаанъ, и сѣтны сѣ и лѣкѣваніата, и лѣкаръ-тъ. Тѣй е и грѣшникътъ, ако, кога го боде съвѣстьта, и стиска го Божіатъ страхъ, и срамътъ отъ челоуѣцѣты, а той сѣ не осѣща, той е отчаанъ; Богъ го е напѣснжалъ, и азъ съ него не хоратѣвамъ, защото сѣ праздны дѣмы. Хоратъ съ тебе, който и съвѣсть-тъ си осѣщашъ, и отъ Бога сѣ страхѣвашъ, и отъ челоуѣцѣты сѣ срамѣвашъ, и искашь да сѣ покаешъ, нъ не знаешъ, какъ да развържешъ пазтскыя вѣзель, който тѣ държи. Сладшій прочее, и надѣвамъ сѣ да го пресѣчемъ съ Дѣховната сабла, който е Божіатъ глаголъ.

По Божіе пошпеніе, и за нашиты грѣхове привзели Ягаранити Цариградъ, царатъ на градовѣты, и царскыятъ престолъ на Римляниты. Кръвопролитіето, плаѣненіето, и грабежиты трамѣли три дни. Междѣ дрѣгыты жены, който были паднѣли въ Ягаранскы рѣцѣ, и мало и една злочеста, нъ благородна, и прекрасна, на имѣ Ирина. Бойнѣти ѿ изберали за да ѿ принесѣтъ въ даръ достоенъ за царѣ имъ, Мохамеда втораго. Той цюмъ ѿ видѣлъ, и томъ часъ сѣ влюбилъ въ неѣ, съ толко жежко влюбленіе, цюто заборавилъ и ѣрость, и оржѣиѣ, и сичката грижа на новата царѣина. Той самъ си станжалъ робъ на робыната Ирина; съвсемъ сѣ прѣхласнжалъ отъ хѣбость-та ѿ, и не цѣлъ да знае дрѣгѣ, освенъ да задоволава любовь-та си, и да насыти желаніето си. Нъ както и най-тайныты работы на царѣты сѣ ѣвны предъ очиты на хората, и както тѣи сѣдѣтъ сичкыты, тѣй сѣ сѣдѣтъ и тѣи отъ сичкыты, войскыты начнѣли да марморатъ скрѣто, и ѣкно да говоратъ противъ царѣ. На сичкыты было мѣчно да гледатъ царѣ си, и такъвъ мѣжественъ царѣ, побѣдѣтель непобѣдимъ, заробенъ въ обѣтіата на една жена. Той сѣ набѣва за обѣцото осжженіе, стои, размышлава, и размышленіето мѣ е една страшна на сѣрдцето мѣ борба. Бори сѣ влюбленіето съ славата: какко? дѣма отъ една страна: азъ ли робъ на една жена?! и достоенъ ли съмъ да сѣ на-